

איך מתקשרים לתורה?

תלמידי ישיבה רבים שואלים את עצמם ואת רבותיהם: 'איך מתקשרים לתורה?'

התשובה לכך פשוטה מאד: הדרך להתחבר ללימוד תורה נעשה אך ורק על ידי לימוד תורה. את הצעד הראשון חייב האדם לעשות בעצמו מתוך קושי ויגיעה. חז"ל מצאו לכך רמז בתורה "אִם בְּחִקְתִּי תִלְכּוּ – שתהיו עמלים בתורה" (רש"י, תחילת פרשת בחוקותי, ע"פ המדרש), עמל דווקא. הקשר לתורה, השמחה בלימוד וההבנה שהתורה היא "חיינו ואורך ימינו" יבואו רק בהמשך.

התורה, בניגוד לכל החכמות האחרות, אינה נמדדת בהישגי הלומד אלא במאמץ שהוא משקיע. וכמו שנאמר בתפילת רבי נחוניא בן הקנה: "אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר". על הביטוי "הם עמלים ואינם מקבלים שכר" שאל החפץ חיים: וכי יש אדם שמוכן לעמול ולא לקבל שכר? ותשובתו: בחכמות העולם השכר אינו על העמל אלא על ההישגים, ואילו בתורה השכר הוא על העמל עצמו. משום כך אנו מברכים כל יום "לעסוק בדברי תורה" ולא "לדעת תורה".

הרב קוק זצ"ל כותב, כי הנטייה של הפדגוגים להקל את עול הלימוד מתוך מחשבה כי כך מביאים הם ברכה לעולם היא, כלשונו, "רעה חולה" (עין אי"ה ברכות, עמ' 391).

כיוצא בזה פירשה הגמרא (ברכות סג, ע"ב) את הפסוק "כִּי מִיץ חֶלֶב יוֹצֵיא חֶמְצָה" (משלי ל, לג): "במי אתה מוצא חמאה של תורה, במי שמקיא חלב שינק משדי אמו עליה". את המובחר שבתורה תמצא רק במי שגדל על

עבודת התורה בעמל וקנה אותה ביגיעה ולא בדרך שעשועי ילדים. כפי שהגדול קץ במזון היניקה, אף שהוא מושג בקלות ובמהירות. וכן יקוץ המתרגל ביגיעה ועבודת העיון, בלימודים הנקנים על ידי דרכים קלים.

אמנם כדי לפתוח פתח ליגיעת התורה, רצוי ללמוד בספרים המדברים על ערכה של תורה כמו "נפש החיים" [לר"ח מוואלוז'ין], "אורות התורה" [לראי"ה קוק], "מעלות התורה" [לרבי אברהם אחי הגר"א] ועוד, כדי לעורר את החשק להתחזק בעמלה של תורה.

ועוד אמרו חז"ל:

מה יעשה אדם ויחכם? ... ירבה בישיבה וימעט בסחורה. אמרו:
הרבה עשו כן ולא הועיל להם! אלא, יבקשו רחמים ממי שהחכמה
שלו, שנאמר: "כִּי ה' יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דָבָר וְתִבְוֹנָה" (משלי ב, ו) ... –
מאי קמ"ל? דהא בלא הא לא סגי (נדה ע"ב).

ועל כך אנו מתפללים: "והערב נא ה' אלוקינו את דברי תורתך". טַעְמוֹ –
וְרָאוּ כִּי טוֹב ה'.